

ת"פ 31175/02/20 - מדינת ישראל נגד אור-חן יעקובוב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 31175-02-20 מדינת ישראל נ' יעקובוב

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אור-חן יעקובוב

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.9.19 הגיע הנאשם לעיריית קריית ים וביקש לפגוש את ראש העיר ולשוחח עמו על אודות גרירת רכבו. הנאשם פגש במאבטחו של ראש העיר (להלן - המתלונן), אשר הודיע לו שלא יוכל להיכנס כעת למשרד ראש העיר. הנאשם ניסה להיכנס בכוח אך המתלונן הוציאו מהלשכה והודיע לו שראש העיר מסרב להיפגש עמו. בתגובה אמר הנאשם למתלונן כי אם הוא לא יפגש עם ראש העיר "זה לא ייגמר טוב והוא ישב עליהם". בהמשך, התקשר המתלונן לפקח העירייה שהיה אחראי על גרירת רכבו של הנאשם (להלן - הפקח) וערך עימו בירור בנושא כאשר השיחה נשמעת ברמקול המכשיר. במעמד זה אמר הנאשם לפקח "אין לי בעיה לשבת עליך בכלא, אני אגמור אותך". בהמשך הגיע שוטר למקום, והנאשם איים שוב על הפקח, בנוכחות השוטר, באומרו "אני זוכר את הפנים שלך טוב".

2. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ביקשתי לקבל חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. הנאשם לא התייצב בפני הממונה וטען כי הדבר נובע בין היתר בשל נסיבות אישיות מורכבות ובהן מצבו הכלכלי הקשה; מצבה הבריאותי של אשתו; והעובדה שהוא מסייע בטיפול באחיו הסובל מנכות ולכן יתקשה לבצע עבודות שירות. זימנתי את הצדדים לדיון, שבסופו ביקשתי לקבל תסקיר מטעם שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר מפורט על אודות הנאשם. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את שנכתב בו ובתמצית יאמר כי הנאשם כבן 37 נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים. אשתו סובלת ממצב בריאותי מורכב ונמצאת בהיריון. הנאשם מתפרנס בשנים האחרונות מרוכלות, מקבל קצבה מביטוח לאומי

ומסייע לאחיו הסובל מנכות. במשך השנים התדרדר מצבו הכלכלי של הנאשם והוא צבר חובות. ביחס לביצוע העבירות צוין כי הודה באופן חלקי במעשיו וכי מערכת היחסים בינו לבין הפקח אופיינה במהלך השנים בקונפליקטים ובתחושת התנכלות ולכן התקשה להביע חרטה על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי יצר הרתעה אצל הנאשם וכי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות דומות בעתיד. ההתרשמות הכוללת הייתה מאדם שנסיבות חייו אינן קלות וכי ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות יביא לפגיעה תעסוקתית משמעותית ויחמיר את מצבו הכלכלי, במיוחד על רקע העובדה כי הוא מפרנס יחיד ואף מסייע בטיפול באחיו הנכה. לאור כל זאת המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 100 שעות, לצד מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. כאמור, הטיעונים לעונש נשמעו בשני מופעים. הראשון טרם קבלת התסקיר והשני לאחריו.

5. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירה ואת העובדה שהאיומים הופנו כלפי עובדי ציבור. צוין כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וזאת בשים לב לכך שמדובר באיומים שהופנו כלפי מתלוננים שונים. ביחס לתסקיר שירות המבחן נטען כי הוא הצביע על עמדה קורבנית ועל היעדר קבלת אחריות מלאה, אך עם זאת הומלץ על עונש שאינו הולם את נתוני הנאשם ואת חומרת המקרה. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם צוין כי לאור העבר הנקי וההודאה יש להטיל עליו שישה חודשי מאסר בעבודות שירות (ראו הטיעונים מיום 2.12.20), אך מאחר שהנאשם לא פנה לממונה ביקשה המאשימה שהעונש יהיה בכליאה בצירוף מאסר מותנה ופיצוי.

6. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות המקרה ובהן העובדה כי הדברים נאמרו על רקע רצונו של הנאשם לברר פרטים על אודות גרירת רכבו. נטען כי מדובר בנאשם נעדר פלילי, נורמטיבי, העובד לפרנסתו, אשר הודה בהזדמנות הראשונה עוד בחקירתו במשטרה. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי מדובר באיום ברף נמוך של חומרה וכי המתחם נע בין של"צ ללא הרשעה ועד מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של בעבודות שירות. נטען כי נסיבות חייו הקשות, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר, מובילות למסקנה לפיה יש להקל עמו וכי אף בהיעדר הליך טיפולי יש הצדקה להביא בחשבון שיקולי שיקום. ההגנה טענה כי מדובר בנאשם המסייע רבות לאחיו הסובל מנכות מורכבת ובשל מצבו הכלכלי הרעוע ושאר הנסיבות, עתרה להסתפק בהטלת מאסר מותנה.

7. הנאשם בדברו האחרון סיפר על נסיבות האירוע והביע צער וחרטה על מעשיו. כן תיאר את מצבו הכלכלי והמשפחתי וטען שהוא מפרנס יחיד.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, הליך גזירת הדין מורכב ממספר שלבים. ראשית, על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה, וזאת בהתאם לשיקול המנחה בענישה - הלימה, הערכים המוגנים שנפגעו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, עליו להחליט האם המקרה מתאים לחריגה מהמתחם שנקבע, בין לחומרה ובין לקולה. באם ימצא שאין לחרוג מהמתחם, יגזר הדין בגדרי המתחם, בין היתר, בהתאם לשיקולים המפורטים בסעיף 40ט' לחוק העונשין. אציין כי הצדדים אינם חלוקים על כך שיש לקבוע מתחם ענישה אחד, הגם שמדובר באיומים שהופנו כלפי שני מתלוננים שונים בשלוש הזדמנויות שונות. עמדה זו מקובלת עלי שכן מדובר באירוע אחד המקיים את מבחן הקשר ההדוק. אדגיש בעניין זה שהמאשימה לא ציינה כי היא מייחסת לנאשם ריבוי עבירות ואף נתון זה תומך כמובן במסקנה זו.

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה** - עבירת האיומים פוגעת בכבוד, בביטחון ובאוטונומיה של הפרט. במקרה זה הופנו האיומים כלפי מאבטחו של ראש העיר ופקח בעירייה וקיים אפוא ערך נוסף שנפגע והוא יכולתם של עובדי הציבור למלא את תפקידם ללא מורא פן יפגעו.

10. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה** - כתב האישום אינו מגלה תכנון מוקדם ומקובל עלי שמדובר בהתפרצות ספונטנית של הנאשם על רקע הנסיבות שתוארו בכתב האישום. עם זאת, לחומרה אציין שהנאשם חזר על האיומים שלוש פעמים, לרבות בנוכחות שוטר. האיומים היו בוטים וקשים והופנו, כאמור, כלפי עובדי ציבור ועל רקע עבודתם. פוטנציאל הנזק במקרה זה אינו מבוטל וכאמור יש בהתנהגות זו להביא לפגיעה ביכולתם של עובדי הציבור למלא את תפקידם ללא מורא.

11. **מדיניות הענישה** - עבירות המטילות מורא כלפי משרתי הציבור מחייבות ענישה הולמת, שיש בה לבטא את הצורך בהגנה על עובדי הציבור, לבל יירתעו מביצוע משימתם וידעו כי בתי המשפט מעניקים להם הגנה מפני אלו המבקשים לרפות את ידיהם. "בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם" (רע"פ 2660/05 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** (13.8.2008)).

12. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 6268/12 **שחורי נ' מדינת ישראל** (4.9.2012), בו נידון עניינו של נאשם שאיים על פקח עירוני שרשם לו דוח חנייה. הנאשם היה כבן 55, נעדר עבר פלילי ועובד כנהג מונית לפרנסתו. בית המשפט השלום הטיל עליו עונש מאסר על תנאי, לצד פיצויים וקנס. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון דחו את ערעוריו, תוך ציון שמדובר בעונש מקל; עפ"ג 17892-10-13 **אלסייד נ' מדינת ישראל** (23.10.2013), בו הורשע נאשם בעבירה של איומים כלפי מפקח מטעם משרד הפנים ונגזר עליו עונש של מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים. ערעור שהגיש נדחה; ת"פ 5905-05-18 **מדינת ישראל נ' סרסור** (2.4.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים על מפקח בנייה באגף ההנדסה בעיריית לוד ונידון לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס; ת"פ 19150-04-15 **מדינת ישראל נ' מוגרבי** (9.6.2016), בו נידון עניינו של נאשם שעבר עבירת איומים כלפי ראש המועצה ועניינו הסתיים בלא הרשעה, והוא נידון

לצו של"צ והתחייבות; ת"פ 48089-01-14 **מדינת ישראל נ' נגיב** (30.6.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים כלפי מאבטח בבית החולים ונידון לצו מבחן, מאסר על תנאי והתחייבות; ת"פ 13619-01-16 **מדינת ישראל נ' אביב עמר** (23.12.2018), בו נקבע כי מתחם הענישה ההולם עבירה של איומים כלפי פקח בעירייה נע בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר. על הנאשם הוטל בין היתר עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת לאחר צירוף תיק נוסף ובו עבירות תעבורה ואיומים; ת"פ 23876-04-15 **מדינת ישראל נ' יוספוב** (14.7.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים על פקחית בעירייה שרשמה לו דו"ח חניה והוא נידון לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי; ע"פ 29675-11-15 **גבאי נ' מדינת ישראל** (27.3.2016), בו הורשע המערער בעבירות איומים ותקיפת עובד ציבור כלפי פקח עירוני. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי ביטל את עונש המאסר בשל נסיבות אישיות קשות של הנאשם.

13. לאור כך, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

14. דומה שלא הייתה מחלוקת אמיתית בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה וההגנה לא טענה לחריגה משיקולי שיקום. אציין כי זו אף דעתי, היינו שאין מקום לחריגה ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקום.

15. עם זאת, אקדים ואומר כי דעתי היא שנכון לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן ולהימנע מעונש מאסר ולו בעבודות שירות, תוך הסתפקות בצו של"צ בצד מאסר מותנה. ענישה זו אינה מחייבת חריגה ממתחם הענישה והיא מצויה בתוכו. אנמק להלן מסקנתי.

16. עברו של הנאשם נקי והוא אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים. הוא איש משפחה ומפרנס ארבעה ילדים. אשתו מצויה בהיריון ואינה מצויה בקו הבריאות. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי רב. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי לקבלת אחריות ולחרטה. שירות המבחן התרשם שההליך המשפטי יצר הרתעה עבור הנאשם ומסקנתו היא שקיים סיכון נמוך להישנות עבירות דומות.

17. כל אלו מצדיקים שלא להחמיר בעניינו של הנאשם. לכך יש להוסיף את מצבו הכלכלי הנטען ואת נסיבותיו האישיות. נסיבות אלו, על רקע המלצת שירות המבחן, מביאות למסקנה לפיה ניתן להסתפק בעונש המצוי בתחתית המתחם, תוך תוספת צו של"צ, אשר תהווה ענישה מוחשית אך לא תגרום לפגיעה כלכלית בנאשם. בכל מקרה, אדגיש שבכוונתי להטיל צו של"צ בהיקף רחב יותר מזה שהמליץ שירות המבחן. לדידי, ענישה שכזו תיצור תמהיל עונשי ראוי ובעניין זה כאמור מסקנת שירות המבחן מקובלת עלי. אזכיר כי שירות המבחן הוא הגוף המקצועי האמון על שיקום נאשמים. קצין המבחן משמש זרועו הארוכה של בית המשפט ועל אף שאין הכרח לאמץ את המלצתו, ברי שלהמלצתו משקל ממשי בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של נאשם (ע"פ 3472/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.9.2012)).

18. כאן המקום להזכיר כי לאחר שמיעת הטיועונים לעונש "בסיבוב" הראשון, ביקשתי לקבל חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, אך הנאשם לא פנה לממונה. הנאשם הסביר התנהגותו בכך שיתקשה לבצע עבודות שירות בשל מצבו הכלכלי ובהמשך הפניתי אותו לקבלת תסקיר. המאשימה טענה כי בהתנהגות זו אילץ הנאשם את בית המשפט להימנע מהטלת עונש מאסר כלל. אינני מקבל טענה זו. לאור טענות הנאשם בדבר נסיבות חייו, ביקשתי לבחון אפשרויות ענישה נוספות והתקבל תסקיר אשר תיאר תחושת הרתעה מההליך הפלילי ורמת סיכון נמוכה. כן נכללה בו המלצה להטיל צו של"צ ומאסר מותנה בצד הסבר לנזק שיגרם באם יוטל עונש בעבודות שירות. כאמור לעיל, ראיתי טעם רב בהמלצה זו. הנה כי כן, בעת הזו, עונש מאסר בעבודות שירות אינו נדרש כדי להשיג את שיקול ההלימה, אלא ניתן להסתפק בענישה קלה יותר כהמלצת שירות המבחן, המצויה אף היא בגדרי המתחם. ודוק: לו סברתי גם כיום שנדרש עונש מאסר, ועדין היה הנאשם עומד במריו ולא ניגש לממונה, היה עליו מן הסתם לשאת בעונש בכליאה (רע"פ 10017/17 אליהו מתן נ' מדינת ישראל (23.1.2018)). ואולם, כאמור, לאור נתוני התסקיר, אינני סבור שנדרשת כיום החמרה עד כדי מאסר ולו בעבודות שירות.

19. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מחייב את הנאשם לבצע 150 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן ויגישה לאישור בתוך 30 יום. **הוסבר לנאשם בלשון פשוטה שעליו לקיים את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי הפרת הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.**

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים את העבירה בה הורשע.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"א, 08 יולי 2021, במעמד הצדדים.